

kommende Stadens almindelige Indtægter og Udgifter. Det er en meget stor Afvigelse fra den Stilling, Kjøbenhavns Commune hidtil har havt, thi Kjøbenhavns Commune har vel ligget umiddelbart under Regjeringens og Hs. Maj. Kongens eget Overtilsyn, som det hedder i Communalanordningens § 1, men dette Overtilsyn har ikke blot været det, som dette Udtryk indeholder, men det har ligefrem været en Overbestyrelse, og dette er ogsaa paa det utvetydigste udtalt i den nugældende Communalanordning for Kjøbenhavn § 41, hvor der siges, at saasnart der foreskalder Sager, der have særdeles indgribende og vedvarende Følger for Communen, hvad enten det er under en affondret Bestyrelse eller under de almindelige Communalbestyrelser, saa skal det forelægges for Regjeringen, hvorpaa enten vedkommende Collegium eller Kongen tager Beslutning. Som bekendt er i Kjøbenhavn ogsaa det aarlige Budget forelagt Kongen til allerhøieste Resolution. Jeg har imidlertid troet, at det efter den Grundlovsbestemmelse, som nu er tagen, og efter hele den Udvikling, som Kjøbenhavn har, maatte kunne overlades til vedkommende kommunale Autoriteter selv at tage alle Bestemmelser vedkommende Communen, naturligvis under Sagttagelse af de Regler, som ved Lovgivningen ere givne om Statens Tilsyn og Communens Forpligtelser. I Udkastets § 50 er der derimod optagen en Bestemmelse om, at Forandring i de hidtil gjældende Regler for Communeafgifternes Udredning i Kjøbenhavn ikke kunde skee uden ved eller i følge Lov. Jeg har nemlig antaget, at da Kjøbenhavn hidtil i saadanne særdeles indgribende Anliggender har forteret umiddelbart under Kronen, saa buide den nu, naar der var Spørgsmaal om en højere Myndighed, sortere umiddelbart under den lovgivende Magt, og jeg har troet, at der i den eiendommelige Maade, hvorpaa det kommunale Afgiftsvæsen i Kjøbenhavn efter det gjældende System hidtil var ordnet og, f. Ex. ogsaa med Hensyn til den meget paatrængende Opfordring, som der i Consumtionens Ophevelse syntes at være til at indføre andre Forhold for den kommunale Beskatning, saaledes at Forbindelsen med Broerne frigjøres for enhver hæmmende Hindring, maatte være

Anledning til at forbeholde den lovgivende Magt en nærmere Udtalelse og Beslutningstagelse angaaende disse Forhold, førend de blive overdragne til de kommunale Autoriteters frie Beslutning. Derfor staaer der ogsaa „ved eller i følge Lov“, fordi det er forudsat, at Sagen var af en saadan Vigtighed, at der behøvedes en særlig Lov, som i alt Fald ordnede Grundlaget for de kommunale Afgifter, om der end maaskee ved selve denne Afgjørelse vil kunne overlades Adskilligt til den kommunale Selvvirksomhed. Forsaavidt § 51 henviser til § 180, hvorafter følger, at der selv i visse Stattespørgsmaal kan finde Appel Sted til det paagjældende Ministerium, ikke med Hensyn til Realiteten af Spørgsmaalet, men for at afgjøre den juridiske Side, Communens Besøielse til at beskaffe den Paagjældende, skal jeg forbeholde mig nærmere Motivering ved § 180.

Jeg skal saaledes gaae over til Afsnittet C. At det bliver Byraadene, som skulle foretage de fleste kommunale Udnævnelser, følger deraf, at Byraadene indtræde i den samlede Communalbestyrelses Sted, og da Udnævnelserne af visse Mænd til det eller det Ombud ligefrem hører under den løbende Forvaltning i Almindelighed, saa maatte Approbation af Amtet, hvor den hidtil har været fornøden, bortfalde. Dette er en ligefrem Følge af det hele System, som er fulgt i Udkastet. Hvad derimod angaaer det Forslag, at Forligelsescommissairerne skulde vælges paa Byraadets Forslag af Byens Repræsentanter, saa er det en Forandring fra det, som indeholdes i Anord. af 10de Juli 1795 § 12. Det hedder der, at Forligelsescommissairer vælges af det samlede Borgerskab paa Magistratens Forslag, og en Cancellieskrivelse har ordnet Forholdet saaledes, at Magistraten søger først at komme overeens med Borgerrepræsentanterne. Jeg har troet, at Sagen lettest kunde ordnes paa den Maade, at Byraadet foreslog for Repræsentanterne, og at det Samme kunde gjælde om Ræmnervalget, der har en særdeles Interesse for Communens oekonomiske Anliggender. Følgelig er endeel af de Bestemmelser, som findes i de næste Paragraffer, optagne fra de nugældende Bestemmelser med en eller anden lille Modification, ved hvilken jeg ikke skal opholde